

ЗАКОН за Европейската заповед за защита

Обн., ДВ, бр. 41 от 5.06.2015 г., в сила от 6.07.2015 г., доп., бр. 33 от 26.04.2016 г., в сила от 27.05.2016 г.

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет на закона

Чл. 1. Този закон урежда условията и реда за:

1. признаване и изпълнение на Европейска заповед за защита по наказателни дела, издадена в друга държава членка;
2. издаване в Република България на Европейска заповед за защита по наказателни дела и нейното изпращане за признаване и изпълнение в друга държава членка.

Европейска заповед за защита

Чл. 2. (1) Европейската заповед за защита е акт, издаден от компетентен орган на държава членка, въз основа на който компетентен орган на друга държава членка взема съответна мярка или мерки за защита по националното си законодателство с цел продължаване на защитата на определено лице на своята територия.

(2) Европейската заповед за защита се издава по образец съгласно приложение № 1.

Мярка за защита

Чл. 3. (1) Европейска заповед за защита се издава въз основа на взета мярка за защита.

(2) Мярката за защита включва една или повече от следните забрани или ограничения, налагани на лице, създаващо опасност:

1. забрана за посещаване на определени населени места, райони или определени обекти, в които защитеното лице пребивава или посещава;
2. забрана или ограничаване на контактите под каквато и да е форма със защитеното лице, включително по телефон, електронна или обикновена поща, факс или по друг начин;
3. забрана или ограничаване на доближаването до защитеното лице на по-малко от определено разстояние.

(3) Мярка по ал. 1 се взема по наказателно дело в държава членка за защита на лице, пострадало от престъпление, насочено срещу неговия живот, телесна, психическа или полова неприкосновеност, личната му свобода или достойнство.

Събиране на информация

Чл. 4. В срок до 31 януари на всяка година съдилищата по чл. 5 и 13 изпращат на Министерството на правосъдието информация за броя на получените, признати, поискани, издадени и изпратени европейски заповеди за защита през предходната година. Министерството на правосъдието обобщава и изпраща информацията на Европейската комисия.

Глава втора

ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА, ИЗДАДЕНА В ДРУГА ДЪРЖАВА ЧЛЕНКА. ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА МЕРКИ ЗА ЗАЩИТА

Компетентен орган

Чл. 5. (1) Компетентен орган в Република България да признае Европейска заповед за защита, издадена в държава членка, е окръжният съд по местоживеене на защитеното лице.

(2) Когато защитеното лице няма местоживеене на територията на страната, компетентен да признае Европейската заповед за защита е Софийският градски съд.

(3) Когато Европейската заповед за защита е изпратена на орган, който не е компетентен да я признае, той я изпраща служебно на съответния компетентен съд и незабавно уведомява за това издаващата държава по начин, позволяващ писмен запис и удостоверяване на автентичността.

Производство по признаване

Чл. 6. (1) При получаване на Европейска заповед за защита по поща, електронна поща, факс или по друг начин, позволяващ писмен запис и удостоверяване на автентичността, съдът образува производство по признаване и се произнася в тридневен срок.

(2) Съдът разглежда делото еднолично в закрито заседание.

(3) Съдът може да поиска от компетентния орган на издаващата държава допълнителна информация, като определя срок за нейното получаване. Съдебното заседание се отлага до изтичането на този срок.

(4) Съдът се произнася с определение, с което:

1. признава Европейската заповед за защита и определя мярка за защита, предвидена в българския закон, която в най-голяма степен съответства на мярката за защита, взета в издаващата държава; мярката за защита, определена от съда, не може да бъде по-тежка от мярката, взета в издаващата държава;

2. отказва да признае и да изпълни Европейската заповед за защита при наличие на някое от основанията по чл. 7.

(5) Определението на съда е окончателно.

(6) Съдът уведомява лицето, създаващо опасност, компетентния орган на издаващата държава и защитеното лице за определението по ал. 4, т. 1, както и за възможните последици от нарушението на взетата мярка за защита съгласно българския закон. Адресът или другите данни за контакт на защитеното лице не се съобщават на лицето, създаващо опасност, освен ако тези данни са необходими с оглед изпълнението на мярката.

(7) Съдът незабавно уведомява компетентните органи на издаващата държава и защитеното лице за отказа по ал. 4, т. 2 и основанията за неговото постановяване. Съдът уведомява защитеното лице и за възможността да поиска мярка за защита по този закон, както и за всички приложими средства за правна защита, предвидени в закон.

Основания за отказ от признаване

Чл. 7. Съдът може да откаже да признае Европейска заповед за защита, когато:

1. заповедта е непълна или непълнотата не е отстранена от компетентния орган на издаващата държава в определения за това срок;

2. мярката по заповедта е различна от ограниченията и забраните по чл. 3, ал. 2;

3. мярката по заповедта е постановена във връзка с деяние, което не съставлява престъпление според българското законодателство;

4. мярката по заповедта е постановена във връзка с престъпление, което е амнистирано по българското законодателство и делото за него е подсъдно на български съд;

5. лицето, създаващо опасност, се ползва с имунитет, което прави невъзможно вземането на мярка за защита;

6. наказателното преследване за престъплението е погасено по давност и делото за него е подсъдно на български съд;

7. признаването на заповедта би било в противоречие с принципа *ne bis in idem*;

8. мярката по заповедта е постановена спрямо лице, което поради възрастта си съгласно българското законодателство не може да бъде наказателноотговорно за деянията, във връзка с които е постановена мярката;

9. мярката по заповедта е във връзка с престъпление, което съгласно българското законодателство се смята за извършено изцяло или предимно на територията на Република България.

Изпълнение на мярка за защита

Чл. 8. (1) След признаване на Европейската заповед за защита съдът изпраща на органите на Министерството на вътрешните работи по местопребиваването на защитеното лице в страната препис от определението за изпълнение.

(2) Определението подлежи на незабавно изпълнение.

(3) При нарушение на определената мярка органите на Министерството на вътрешните работи незабавно уведомяват органите на прокуратурата и съда.

(4) Съдът уведомява компетентния орган на издаващата държава или държавата на надзор за всяко нарушение на мярката, определена в изпълнение на Европейската заповед за защита. Уведомяването се извършва в писмена форма съгласно приложение № 2.

(5) Уведомлението по ал. 4 се придружава с превод на официалния език или на един от официалните езици на издаващата държава, или на друг официален език на Европейския съюз, който тя е определила в декларация до Европейската комисия.

Действия при изменение на Европейска заповед за защита

Чл. 9. (1) Когато компетентният орган в издаващата държава измени Европейската заповед за защита, съдът може да измени мярката, определена в изпълнение на призната Европейска заповед за защита, за което уведомява органите на Министерството на вътрешните работи.

(2) Съдът може да откаже да измени мярката за защита, ако тя е различна от забраните или ограниченията, посочени в чл. 3, ал. 2, или ако информацията, предоставена с изменената Европейска заповед за защита, е непълна или не е представена допълнителна информация в срока по чл. 6, ал. 3.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 се прилага чл. 6.

Прекратяване на изпълнението на мярка за защита

Чл. 10. (1) Съдът прекратява изпълнението на мярката за защита незабавно, след като бъде уведомен от компетентния орган на издаващата държава за отмяната или оттеглянето на Европейската заповед за защита.

(2) Съдът може да прекрати изпълнението на мярката за защита, когато:

1. постъпи информация, че защитеното лице не пребивава или е напуснало територията на Република България;

2. срокът на действие на мярката за защита е изтекъл;

3. (доп. – ДВ, бр. 33 от 2016 г. , в сила от 27.05.2016 г.) издаващата държава е изпратила на българската държава съдебно или друго решение за пробация или акт за налагане на мярка за процесуална принуда, след като Европейската заповед за защита е била призната от съда по чл. 5;

4. е постановил определение по чл. 9, ал. 2.

(3) Преди прекратяване на изпълнението на мярката за защита в случаите по ал. 2, т. 2 съдът може да поиска от компетентния орган на издаващата държава информация относно необходимостта от продължаване на защитата.

(4) При прекратяване на изпълнението на мярката за защита съдът уведомява органите на Министерството на вътрешните работи.

(5) След прекратяване на изпълнението на мярката за защита съдът незабавно уведомява компетентния орган на издаващата държава и по възможност защитеното лице.

Консултации

Чл. 11. При необходимост съдът провежда консултации с компетентния орган на издаващата държава.

Разноски

Чл. 12. Разноските по признаването и изпълнението на Европейската заповед за защита се поемат от българската държава с изключение на разноските, възникнали на територията на издаващата държава.

Глава трета

ИЗДАВАНЕ И ИЗПРАЩАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА ОТ БЪЛГАРСКИ СЪД

Компетентен орган

Чл. 13. (1) Компетентен орган в Република България да издаде Европейска заповед за защита е съдът, компетентен да разгледа делото, по което е взета мярка за защита по чл. 67 от Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) Когато е наложена пробационна мярка по чл. 42б, ал. 3, т. 1 от Наказателния кодекс, компетентен орган да издаде Европейска заповед за защита е окръжният съд по местоизпълнението ѝ.

Производство по издаване

Чл. 14. (1) Европейска заповед за защита може да бъде издадена по искане на защитеното лице или негов настойник или попечител, когато защитеното лице възнамерява да пребивава или вече пребивава на територията на друга държава членка.

(2) Искането за издаване на Европейска заповед за защита може да бъде направено в страната или в държавата

членка по ал. 1.

(3) Когато искането е подадено до съда по чл. 13, но компетентен да издаде Европейска заповед за защита е орган в друга държава членка, искането незабавно му се изпраща.

(4) Искането за издаване на Европейска заповед за защита се подава писмено или устно в съдебно заседание и трябва да съдържа данни за лицето, което го подава, за лицето, което създава опасността, за обстоятелствата, на които се основава, както и посочване на делото, по което е взета мярка за защита или е наложена пробационната мярка по чл. 42б, ал. 3, т. 1 от Наказателния кодекс.

(5) При издаване на Европейска заповед за защита съдът посочва делото, по което е била взета мярката за защита или е наложена пробационната мярка по чл. 42б, ал. 3, т. 1 от Наказателния кодекс, взема предвид необходимостта от защита и продължителността на престоя на лицето в другата държава членка по ал. 1.

(6) При подаване на искането по ал. 1 не се заплаща държавна такса.

(7) Съдът разглежда искането за издаване на Европейска заповед за защита еднолично в открито заседание, в тридневен срок от подаването му, със задължителното участие на прокурор и на защитеното лице.

(8) Лицето, което създава опасност, се призовава, когато при вземането на мярката за защита не му е било предоставено правото да бъде изслушано. Неявяването на редовно призованите лица не е пречка за разглеждане на делото.

(9) Съдът се произнася по искането с определение, което се обявява в съдебно заседание.

(10) Когато съдът откаже да издаде Европейска заповед за защита, той уведомява защитеното лице относно всички приложими средства за правна защита, предвидени в закон.

Обжалване

Чл. 15. Определението, с което съдът отказва издаването на Европейска заповед за защита, може да се обжалва от защитеното лице в тридневен срок от неговото обявяване по реда на глава двадесет и втора от Наказателно-процесуалния кодекс. Жалбата се подава чрез съда, постановил акта, с препис за другата страна.

Изпращане на Европейската заповед за защита

Чл. 16. (1) Съдът, издал Европейската заповед за защита, я изпраща незабавно на компетентния орган на държавата членка по чл. 14, ал. 1 по поща, електронна поща, факс или по друг начин, позволяващ писмен запис и удостоверяване на автентичността.

(2) Европейската заповед за защита се придружава с превод на официалния или на един от официалните езици на изпълняващата държава, или на друг официален език на Европейския съюз, който тя е определила в декларация до Европейската комисия.

(3) Когато съдът не разполага с информация за компетентния орган в изпълняващата държава, той отправя запитване, включително чрез звената за контакт на Европейската съдебна мрежа.

(4) Съдът, издал Европейската заповед за защита, незабавно предоставя информация относно необходимостта от продължаване на защитата при поискване от компетентния орган на изпълняващата държава.

Действия при отпадане, отмяна или вземане на нова мярка за защита

Чл. 17. (1) При отпадане или отмяна на взета мярка за защита или при вземане на нова мярка Европейската заповед за защита може да бъде отменена, съответно да се издаде нова по реда на чл. 14.

(2) Европейската заповед за защита се отменя и при наложено наказание лишаване от свобода на лицето, създаващо опасност.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 съдът незабавно изпраща новата Европейска заповед за защита, съответно уведомява за отмяната ѝ компетентните органи на изпълняващата държава.

Консултации

Чл. 18. При необходимост съдът провежда консултации с компетентния орган на изпълняващата държава.

Разноски

Чл. 19. Разноските по издаването и изпращането на Европейска заповед за защита се поемат от Република България.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Защитено лице" е физическо лице, което е обект на защита, произтичаща от мярка за защита, взета от издаващата държава.

2. "Лице, създаващо опасност" е физическо лице, на което са наложени една или повече от забраните или ограниченията, посочени в чл. 3, ал. 2.

3. "Издаваща държава" е държавата членка, в която е взета мярка за защита, която представлява основанието за издаване на Европейска заповед за защита.

4. "Изпълняваща държава" е държавата членка, на която е изпратена Европейска заповед за защита за признаване и изпълнение.

5. (Доп. – ДВ, **бр. 33 от 2016 г.**, в сила от 27.05.2016 г.) "Държава на надзор" е държавата членка, на която е изпратено за признаване и изпълнение съдебно решение по смисъла на чл. 3 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни решения и решения за пробация с оглед упражняване на надзор върху

пробационните мерки и алтернативните санкции или акт за налагане на мярка за процесуална принуда по смисъла на чл. 2 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на актове за налагане на мерки за процесуална принуда, различни от мерките, изискващи задържане.

6. "Държава членка" е държава – членка на Европейския съюз, с изключение на Дания и Ирландия.

§ 2. Този закон въвежда изискванията на Директива 2011/99/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно Европейската заповед за защита (ОВ, L 338/2 от 21 декември 2011 г.).

§ 3. Доколкото този закон не съдържа специални правила, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. В Наказателния кодекс (обн., ДВ, бр. 26 от 1968 г.; попр., бр. 29 от 1968 г.; изм., бр. 92 от 1969 г., бр. 26 и 27 от 1973 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 95 от 1975 г., бр. 3 от 1977 г., бр. 54 от 1978 г., бр. 89 от 1979 г., бр. 28 от 1982 г.; попр., бр. 31 от 1982 г.; изм., бр. 44 от 1984 г., бр. 41 и 79 от 1985 г.; попр., бр. 80 от 1985 г.; изм., бр. 89 от 1986 г.; попр., бр. 90 от 1986 г.; изм., бр. 37, 91 и 99 от 1989 г., бр. 10, 31 и 81 от 1990 г., бр. 1 и 86 от 1991 г.; попр., бр. 90 от 1991 г.; изм., бр. 105 от 1991 г., бр. 54 от 1992 г., бр. 10 от 1993 г., бр. 50 от 1995 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1995 г. – бр. 97 от 1995 г.; изм., бр. 102 от 1995 г., бр. 107 от 1996 г., бр. 62 и 85 от 1997 г.; Решение № 19 на Конституционния съд от 1997 г. – бр. 120 от 1997 г.; изм., бр. 83, 85, 132, 133 и 153 от 1998 г., бр. 7, 51 и 81 от 1999 г., бр. 21 и 51 от 2000 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2000 г. – бр. 98 от 2000 г.; изм., бр. 41 и 101 от 2001 г., бр. 45 и 92 от 2002 г., бр. 26 и 103 от 2004 г., бр. 24, 43, 76, 86 и 88 от 2005 г., бр. 59, 75 и 102 от 2006 г., бр. 38, 57, 64, 85, 89 и 94 от 2007 г., бр. 19, 67 и 102 от 2008 г., бр. 12, 23, 27, 32, 47, 80, 93 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 32 от 2010 г., бр. 33 и 60 от 2011 г., бр. 19, 20 и 60 от 2012 г., бр. 17, 61 и 84 от 2013 г., бр. 19, 53 и 107 от 2014 г., бр. 14 и 24 от 2015 г.) в чл. 296, ал. 1 след думите "домашното насилие" се добавя "или Европейска заповед за защита".

§ 5. В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14 и 24 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 67:

а) заглавието се изменя така: "Мерки за защита на пострадалия";

б) алинея 1 се изменя така:

"(1) По предложение на прокурора със съгласие на пострадалия или по искане на пострадалия съответният първоинстанционен съд може да забрани на обвиняемия:

1. да доближава непосредствено пострадалия;

2. да осъществява контакт с пострадалия под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс;

3. да посещава определени населени места, райони или обекти, в които пострадалият пребивава или посещава.";

в) създава се нова ал. 2:

"(2) Съдът уведомява пострадалия за възможността да бъде издадена Европейска заповед за защита.";

г) досегашните ал. 2, 3 и 4 стават съответно ал. 3, 4 и 5.

2. Създава се чл. 68а:

"Последици от нарушаване на мерките за защита на пострадалия и на забраната за напускане на пределите на Република България

Чл. 68а. Когато обвиняемият наруши мярката по чл. 67 или забраната по чл. 68, му се взема мярка за неотклонение или определената мярка за неотклонение се изменя в по-тежка по реда, предвиден в този кодекс."

3. В чл. 310 се създава ал. 5:

"(5) В случаите на наложена пробационна мярка по чл. 42б, ал. 3, т. 1 от Наказателния кодекс съдът уведомява пострадалия за възможността да бъде издадена Европейска заповед за защита."

§ 6. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник".

Законът е приет от 43-то Народно събрание на 22 май 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Приложение № 1

към чл. 2, ал. 2

Издаваща държава:

Изпълняваща държава:

а) Информация относно защитеното лице:

Фамилно име:

Собствено(и) име(на):

Моминско или предишно име, където е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако има):

Дата на раждане:

Место на раждане:

Адрес/места на пребиваване:

— в издаващата държава:

— в изпълняващата държава:

— другаде:

Език(и), който(и)то лицето разбира (ако е известно):

Била ли е предоставена на защитеното лице безплатна правна помощ в издаващата държава (ако има налична информация, без да са необходими допълнителни запитвания)?

Да

Не

Неизвестно

Когато защитеното лице е непълнолетно или недееспособно, информация за настоящина или представителя на лицето:

Фамилно име:

Собствено(и) име(на):

Моминско име или предишно име, където е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Служебен адрес/адрес:

б) Защитеното лице е решило да пребивава или вече пребивава в изпълняващата държава или е решило да осъществи престой или вече осъществява престой в изпълняващата държава.

Дата, от която защитеното лице възнамерява да пребивава или да осъществи престой в изпълняващата държава (ако е известно):

Период(и) на престой (ако е известно):

в) Има ли технически устройства, предоставени на защитеното лице или на лицето, създаващо опасност, за изпълнението на мярката за защита:

Да; моля опишете накратко използваните устройства:

Не

г) Компетентен орган, издал европейската заповед за защита:

Официално наименование:

Точен адрес:

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

Факс: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

Данни на лицето(ата) за контакт

Фамилно име:

Собствено(и) име(на):

Длъжност (звание/ранг):

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

Факс: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

E-mail (ако има):

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

д) Установяване на мярката за защита, на чието основание е издадена европейската заповед за защита:

Мярката за защита е приета на (дата: ДД-ММ-ГГГГ):

Мярката за защита е станала изпълнима на (дата: ДД-ММ-ГГГГ):

Номер на делото, по което е постановена мярката за защита (ако е налично):

Орган, приел мярката за защита:

е) Кратко описание на фактите и описание на обстоятелствата, включително, където е приложимо, квалификацията на престъплението, довело до налагане на мярката за осигуряване на защита, посочена в буква д) по-горе:

ж) Указания във връзка със забраната(ите) или ограничението(ята), наложени от мерката за защита на лицето, създаващо опасност:

- Естество на забраната(ите) или ограничението(ята): (може да се маркира повече от една клетка):
- забрана да посещава някои селища, места или определени райони, в които защитеното лице пребивава или които посещава;
 - ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете точно кои селища, места или определени райони няма право да посещава лицето, създаващо опасност:
- забрана или регламентиране на контактите под каквато и да е форма със защитеното лице, включително по телефона, посредством електронна или обикновена поща, факс или всяко друго средство;
 - ако сте маркирали тази клетка, необходимо е да представите съответните подробности:
- забрана или регламентиране на доближаването до защитеното лице на по-малко от определено разстояние;
 - ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете точно какво разстояние трябва да спазва лицето, създаващо опасност, по отношение на защитеното лице:
- Моля, посочете за какъв срок е(са) наложена(и) забраната(ите) или ограничението(ята), посочено(и) по-горе, на лицето, създаващо опасност:
- Посочване на санкцията (ако има такава) в случай на нарушение на забраната или ограничението:

з) Информация относно лицето, създаващо опасност, на което е(са) наложено(и) забраната(ите) или ограничението(ята), посочено(и) в буква ж):

Фамилно име:

Собствено(и) име(на):

Моминско или предишно име, където е приложимо:

Псевдоним, където е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако има):

Дата на раждане:

Место на раждане:

Адреси/места на пребиваване:

— в издаващата държава:

— в изпълняващата държава:

— другаде:

Език(и), който(ито) лицето разбира (ако е известно):

Ако е налична, посочете следната информация:

— вид и номер на документа(ите) за самоличност на лицето (лична карта, паспорт):

Била ли е предоставена на лицето, създаващо опасност, безплатна правна помощ в издаващата държава (ако има налична информация, без да са необходими допълнителни запитвания)?

Да

Не

Неизвестно

и) Други обстоятелства, които биха могли да повлияят върху оценяването на опасността за защитеното лице (незадължителна информация):

й) Друга полезна информация (като например, ако има и е необходимо, информация относно други държави, в които вече са били приемани мерки за защита спрямо същото защитено лице):

ю) Моля, попълнете необходимата информация:

съдебно решение по смисъла на член 2 от Рамково решение 2008/947/ПВР вече е предадено на друга държава-членка

— ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете данни за контакт на компетентния орган, на който е изпратено съдебното решение:

акт за налагане на мерки за процесуална принуда по смисъла на член 4 от Рамково решение 2009/829/ПВР вече е предаден на друга държава-членка

— ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете данни за контакт на компетентния орган, на който е изпратен актът за налагане на мерки за процесуална принуда:

Подпис на органа, издаващ европейската заповед за защита, и/или на негов представител, удостоверяващ верността на съдържанието на заповедта:

Фамилно име:

Длъжност (звание/ранг):

Дата:

Номер на дело (ако има):

Официален печат (където е приложимо):

Приложение № 2

<p>а) Данни за самоличността на лицето, създаващо опасност:</p> <p>Фамилно име:</p> <p>Собствено(и) име(на):</p> <p>Моминско или предишно име, където е приложимо:</p> <p>Псевдоними, където е приложимо:</p> <p>Пол:</p> <p>Гръжданство:</p> <p>Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако има):</p> <p>Дата на раждане:</p> <p>Място на раждане:</p> <p>Адрес:</p> <p>Език(ци), който(ито) лицето разбира (ако е известно):</p>
<p>б) Данни за самоличността на защитеното лице:</p> <p>Фамилно име:</p> <p>Собствено(и) име(на):</p> <p>Моминско или предишно име, където е приложимо:</p> <p>Пол:</p> <p>Гръжданство:</p> <p>Дата на раждане:</p> <p>Място на раждане:</p> <p>Адрес:</p> <p>Език(ци), който(ито) лицето разбира (ако е известно):</p>
<p>в) Данни за европейската заповед за защита:</p> <p>Заповед, издадена на:</p> <p>Номер на дело (ако има):</p> <p>Орган, който е издал заповедта:</p> <p>Официално наименование:</p> <p>Адрес:</p>

към чл. 8, ал. 4

г) Данни, ако има такива, за органа, отговорен за изпълнението на мярката за защита, която е предприета в изпълняващата държава в съответствие с европейската заповед за защита:

Официално наименование на органа:

Име на лицето за контакт:

Длъжност (звание/ранг):

Адрес:

Тел.: (код на държавата) (код на областта) (номер)

Факс: (код на държавата) (код на областта) (номер)

E-mail:

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

д) Нарушение на забраната(ите) или ограничението(ята), наложено(и) от компетентните органи на изпълняващата държава след признаване на европейската заповед за защита, и/или други констатации, които биха могли да доведат до постановяване на последващо решение:

Нарушението засяга следната(ите) забрана(и) или ограничение(я) (може да се маркира повече от една клетка):

забрана да посещава някои овежда, места или определени райони, в които защитеното лице пребивава или които посещава;

забрана или регламентиране на контактите под каквато и да е форма със защитеното лице, включително по телефона, посредством електронна или обикновена поща, факс или всяко друго средство;

забрана или регламентиране на доближаването до защитеното лице на по-малко от определено разстояние;

всяка друга мярка, която съответства на мярката за защита на основание на европейската заповед за защита и която е предприета от компетентните органи на изпълняващата държава след признаване на европейската заповед за защита

Описание на нарушението(ята) (место, дата и конкретни обстоятелства):

В съответствие с член 11, параграф 2:

— мерки, предприети в изпълняващата държава вследствие на нарушението;

— възможни правни последици от нарушението в изпълняващата държава;

Други констатации, които биха могли да доведат до постановяване на последващо решение

Описание на констатациите:

е) Данни на лицето, с което да се осъществи връзка, когато трябва да се получи допълнителна информация относно нарушението:

Фамилно име:

Собствено(и) име(на):

Адрес:

Тел.: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

Факс: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

E-mail:

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

Подпис на органа, издаващ формуляра, и/или на негов представител, удостоверяващ верността на съдържанието на формуляра:

Фамилно име:

Длъжност (звание/ранг):

Дата:

Официален печат (където е приложимо):